

Saafrømt Ejeren af en saadan Strandbred formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Færdselen, kan han indbringe Spørgsmaalet for Fredningsnævnet, der da træffer Afgørelse herom ved Kendelse. Det samme gælder, hvis han mener at have Krav paa Erstatning, der dog kun kan tilkendes for bestemt paa-viselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller særlige Ulemper.

Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 2det Stykke, og § 11 — afsagt Kendelse er givet Adgang dertil.

Paa den frie Strandbred maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel. Herfra undtages dog Høfder, Aalegaarde, Kreaturhegn og Badeindretninger, naar der holdes Passage aaben bag om, over eller gennem de paagældende Anlæg.

Det paahviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til de frie Strandbredder. Hvor saadanne Adgangsveje savnes, kan Fredningsnævnet henvende sig til Kommunalbestyrelsen, der bestemmer, at en dertil brugelig Gangsti skal optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed. De Kommunen herved paaførte Udgifter erstattes overensstemmende med Reglerne i denne Lov.

Fredningsnævnet kan ved Kendelse bestemme, at de i denne Paragraf indeholdte Regler om Strandbredder skal finde tilsvarende Anvendelse paa nærmere angivne Søbredder.

Befæstningsanlæg og Havnepladser er ikke de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser undergivne.

§ 25.

De i denne Lov omhandlede Færdselsrettigheder gør ingen Forandring i de i §§ 5 og 12 i Lov om Jagten af 30. Juni 1922 anførte Bestemmelser.

§ 26.

Naar Fredningsnævnet skønner, at Afgørelsen af et Spørgsmaal af retlig Art, saasom om en Afspærrings Berettigelse, om en Færdselsrets Eksistens eller Udstrækning eller lignende, har Betydning for en for Nævnet foreliggende Sag, og forligsmæssig Ordning ikke er at opnaa, skal Nævnet, for saa vidt det ikke beslutter at lade Sagen falde, søge Domstolens Afgørelse af det paagældende Spørgsmaal ved at anlægge Sag mod vedkommende Ejer eller Brugere. Sagen er for Nævnets Vedkommende beneficeret i 1ste Instans.

§ 27.

Fredningsnævnet kan ved Kendelse udstede Forbud mod, at der udenfor Omraader med bylignende Bebyggelse opstilles eller opslaas Reklameskilte, Plakater, Afbildninger og lignende, naar de efter Nævnets Skøn vil virke forstyrrende paa et Steds landskabelige Skønhed.

Forinden Forbud mod allerede opstillede Skilte m. v. udstedes, skal Skiltets Ejer samt Ejeren eller Brugeren af den paagældende Ejendom indkaldes til et Møde efter Reglerne i § 8.

Nævnet drager Omsorg for Forbudets hensigtsmæssige Bekendtgørelse.

Forbudets Udstedelse kan ikke medføre Krav paa Erstatning.